

متن پرسش

با سلام: این قسمت از کتاب از برهان تا عرفان شما را نمی فهمم اگر امکان دارد توضیح بفرمایید: «خاصیت اشیا به تبع وجود اشیا است. پس وقتی وجود اشیا از خداست به تبع آن خاصیت اشیا هم از خداست. خاصیت اشیا مستقیماً از خدا صادر نمی شود خدا اگر خواست خاصیتی ایجاد کند یا معدوم کند در وجودی که مربوط به آن خاصیت است تصرف می کند.» یعنی چی خداوند فقط وجود را می دهد شوری نمک را اینجا نفهمیدم. آیا ربطی با اینکه خداوند امور مربوط به هر آسمان را در آن آسمان ایجاد کرده دارد؟ این امور مرتبط به هر آسمان چیست؟ این که خداوند آسمان را چند روز و زمین را هم در چند روز خلق کردند به چه معناست؟ ممنون.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: تأثیر هر موجودی به جهت وجود آن است ولی محدودیت و نقص آن مربوط به خودش می باشد. این که آتش بیرونی و نمک خارج از ذهن، می سوزاند و شور می کند به جهت وجود آن ها در خارج است و به همین جهت آتش و نمک ذهنی، آن تأثیر را ندارد زیرا آن نحوه وجود خارجی را ندارد. البته مباحث «اصالت وجود» اگر دنبال شود این موضوعات بهتر روشن می گردد. علامه طباطبایی در ابتدای «بدایة الحکمه» نکات ارزنده ای را طرح کرده اند. موفق باشید

نقش «وجود» در تأثیر اشیاء